

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/355/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612209088
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7612209088.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., Prievozská 6/A, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyňi F. P. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. V. L., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom pre konanie Mestom Spišská Nová Ves o zaplatenie 1.238,98 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 243,16 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010 do zaplatenia a na trovách konania 14,58 eur všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd čiastočne konanie čo do sumy 837,09 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010 zastavuje.

V prevyšujúcej časti čo do nároku navrhovateľa na zaplatenie náhrady škody vo výške 158,72 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010 súd návrh navrhovateľa zamietá.

Navrhovateľ má právo na vrátenie súdneho poplatku vo výške 43,60 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava do 30 dní od doručenia právoplatného rozhodnutia daňovému úradu.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplatenia istiny 1.238,98 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že s odporkyňou dňa 22.8.2007 uzavrel zmluvu č. A3150373 a dňa 20.12.2007 zmluvu č. A3522241, ktorých oddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv boli odporkyni vypožičané 2 ks SIM kariet, ktoré jej umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytnuté navrhovateľom na účastníckom telefónnom čísle XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX. Tým, že odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období od 14.7.2010 do 14.10.2010, porušila zmluvné povinnosti a v zmysle dodatkov k obom zmluvám časť „následky neplnenie si zmluvných povinností“, je povinná zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 995,82 eur. Navrhovateľ zaslal odporkyňi dňa 22.11.2010 pokus o pokonávku s rozpisom neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace, na ktorú odporkyňa nereagovala. Navrhovateľova pohľadávka voči odporkyňi pozostáva z neuhradených služieb vo výške 243,16 eur s príslušenstvom a nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 995,82 eur, celkom 1.238,98 eur. Odporkyňa napriek pokuse o pokonávku žalovanú sumu neuhradila.

Odporkyňa sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava. Preto súd zisťoval pobyt odporkyne a realizoval úkony na zistenie jej súčasného pobytu. Zo správy Mestského úradu T. V. L. mal súd preukázané, čo bolo aj potvrdené oznámením centrálnej evidencie obyvateľstva, že trvalým pobytom odporkyne je mesto T. V. L.. Zo správy Okresného riaditeľstva PZ, Odboru poriadkovej polície T. V. L. súd zistil, že odporkyňa sa

nachádza v cudzine na neznámom mieste. Vzhľadom na to, že trvalým pobytom odporkyne je mesto T. V. L., pri doručení súdnych zásielok súd postupoval v zmysle § 5 a § 7 zákona č. 253/98 Zb. Oznámenie o uložení zásielky bolo vyvesené na úradnej tabuli Mestského úradu v T. V. L. od 24.1.2013 do 8.2.2013. Zásielka bola vrátená súdu ako nedoručená, pretože odporkyňa si zásielku vyzdvihnúť neprišla. Keďže odporkyňa sa nachádza na neznámom mieste, súd v zmysle § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil odporcovi pre toto konanie opatrovníka Mesto Spišská Nová Ves.

Po podaní žalobného návrhu navrhovateľ upravoval petit žalobného návrhu nasledujúcimi procesnými aktivitami:

Navrhovateľ sa pôvodne podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplataenia istiny 1.238,98 eur s príslušenstvom, z toho hovorného vo výške 243,16 eur a zmluvnej pokuty 995,82 eur. Po tom, čo bola zaslaná navrhovateľovi výzva na vyjadrenie, či nežiada vydať platobný rozkaz iba na výšku hovorného 243,16 eur, keďže zmluvná pokuta u tohto mobilného operátora bola vyhlásená viacerými súdmi za neprijateľnú zmluvnú podmienku, navrhovateľ reagoval podaním zo dňa 23.10.2012, ktoré malo byť zmenou žalobného návrhu a späťvzatím čo do istiny 657,23 eur. Z tohto podania vyplýva, že navrhovateľ sa domáha, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 581,75 eur.

Ďalším podaním zo dňa 28.10.2012 navrhovateľ žiada, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť hovorné 243,16 eur a zmluvnú pokutu vo výške 338,57 eur, k čomu došiel mechanickým výpočtom tak, že z pôvodne žalovanej sumy 1.238,98 eur po odpočítaní sumy čiastočného späťvzatia 657,23 eur mu zostala suma 581,75 eur, z čoho 243,16 eur tvorí hovorné a 338,57 eur zmluvné pokuty.

Z ďalšieho podania navrhovateľa zo dňa 13.2.2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáha hovorného 243,16 eur a náhrady škody 40,52 eur za telefón zn. Nokia 5200 a náhrady škody 118,20 eur za telefón zn. Huawei 3G Gold Express E870 PC card, teda spolu náhrady škody vo výške 158,72 eur. Opakovane berie späť návrh čo do ďalšej sumy 172,86 eur s príslušenstvom a žiada, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť 477,37 eur s príslušenstvom a to úrokmi z omeškania od 7.12.2010.

Podaním zo dňa 26.2.2013 však žiada zaviazat' odporkyňu zaplatiť istinu 401,87 eur s príslušenstvom s tým, že opravuje z dôvodu zrejmej nesprávnosti petit žalobného návrhu v podaní zo dňa 13.2.2013 zo sumy 477,37 eur na 401,87 eur, čo tvorí súčet neuhradeného hovorného 243,16 eur a náhrady škody za oba telefóny 158,72 eur.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že po čiastočnom späťvzatí žalobného návrhu čo do istiny 837,09 s príslušenstvom (657,23 eur + 172,86 eur) sa navrhovateľ domáha zaplataenia hovorného vo výške 243,16 eur a náhrady škody vo výške 158,72 eur, z oboch súm s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010. Nárok na náhradu škody vo výške 158,72 eur je zmenou žalobného návrhu, keďže za zmenu žalobného návrhu treba považovať aj zmenu rozhodujúcich skutkových okolností, na ktorých žaloba spočíva. Ak chce navrhovateľ rozhodujúce skutočnosti pôvodne uvedené v žalobnom návrhu akýmkoľvek spôsobom meniť, dopĺňať, rozširovať či zužovať, pôjde vždy v zmysle § 95 Občianskeho súdneho poriadku o zmenu návrhu a tak súd uznesením zmenu žalobného návrhu čo do dôvodov uplatnenia sumy 158,72 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010 pripustil tak, že uvedený nárok voči odporkyni si navrhovateľ uplatňuje titulom náhrady škody.

O čiastočnom späťvzatí návrhu čo do sumy 837,09 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010 súd rozhodol v zmysle § 96 ods. 1-3 Občianskeho súdneho poriadku a v tejto časti konanie zastavil. Súhlas odporkyne na zastavenie konania nebol potrebný, pretože k späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním.

V ďalšom teda súd rozhodoval o nároku navrhovateľa na zaplataenie hovorného 243,16 eur s príslušenstvom a nároku navrhovateľa na náhradu škody vo výške 158,72 eur s príslušenstvom.

Opatrovník odporkyne navrhol návrhu navrhovateľa vyhovieť čo do neuhradeného hovorného 243,16 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti čo do sumy 158,72 eur žiadala návrh zamietnuť. Uviedol, že Mesto T. V. L. ako ustanovený opatrovník osoby na neznámom mieste, je povinný hájiť záujmy toho, koho zastupuje. Poukázal na skutočnosť, že zmluva o pripojení zo dňa 22.8.2007 bola uzatvorená na dobu viazanosti 24 mesiacov a druhá zmluvu z 20.12.2007 na dobu 36 mesiacov. V rámci tejto dohodnutej doby viazanosti boli mobilné telefóny splatené, pričom poukázal na tú skutočnosť, že odporkyňa porušila zmluvné povinnosti až 14.7.2010. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že sám navrhovateľ predĺžil viazanosť u oboch zmlúv o 157 dní. Poukázal na skutočnosť, že odpojenie SIM karty nie je skončením zmluvného vzťahu účastníkov konania a navrhovateľ ani od jednej zo zmlúv neodstúpil, teda odporkyňa vo zmluvnom vzťahu zotrvala.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť však ospravedlnil, preto v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Po procesných dispozičných úkonoch navrhovateľa smerujúcich k zmene žalobného návrhu a čiastočnému späťvzatiu, je predmetom konania úhrada pohľadávky na zaplatenie hovorného 243,13 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010 do zaplatenia a náhrada škody vo výške 158,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 7.12.2010 do zaplatenia. Navrhovateľ uzavrel s odporkyňou dňa 22.8.2007 zmluvu o pripojení č. A3150373 a dňa 20.12.2007 zmluvu o pripojení č. A3522241, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv boli odporkyni vypožičané 2 ks SIM kariet, ktoré jej umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytnuté navrhovateľom na účastníckom telefónnom čísle XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX. Odporkyňa neuhradila navrhovateľovi faktúry za služby fakturované v období od 14.7.2010 do 14.10.2010 faktúrou č. 8043258835 na 5,53 eur splatnou 28.10.2010, faktúrou č. 8290174427 splatnou 28.10.2010 vo výške 3,95 eur, faktúrou č. 8042727913 splatnou 28.9.2010 na sumu 25,24 eur, faktúrou č. 8289658287 splatnou 28.9.2010 na 11,82 eur, faktúrou č. 1007962043 splatnou 28.9.2010 na 1,33 eur, faktúrou č. 8042198497 splatnou 8.9.2010 na 25,24 eur, faktúrou č. 8289143825 splatnou 8.9.2010 na 11,82 eur, faktúrou č. 8041670309 splatnou 28.7.2010 na 79,67 eur, faktúrou č. 8288630333 splatnou 28.7.2010 na 78,56 eur.

Navrhovateľ zaslal odporkyni dňa 22.11.2010 pokus o pokonávku s rozpisom neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace, na ktorú odporkyňa nereagovala.

Hovorné:

Podľa § 40 zákona č.610/2003 Z.z., podnik poskytujúci verejné služby je povinný najneskôr 15 dní pred začatím poskytovania služieb vydať a zverejniť všeobecné podmienky. Všeobecné podmienky verejnej telefónnej služby obsahujú najmä

- a) obchodné meno, sídlo alebo miesto podnikania,
- b) druhy poskytovaných služieb, ich opis a kvalitu,
- c) zmluvné podmienky,
- d) podmienky predĺženia a ukončenia poskytovania služieb,
- e) primerané informácie o právach týkajúce sa univerzálnej služby,
- f) výberové zablokovanie volaní,
- g) druhy servisných služieb,
- h) reklamačný poriadok,

i) mechanizmus na urovanie sporov,

j) informácie o číslach tiesňových volaní vrátane jednotného európskeho čísla tiesňového volania "112",

k) informáciu o možnosti zobrazenia identifikácie čísla volajúcej stanice a utajenia zobrazenia jej identifikácie.

Všeobecné podmienky na poskytovanie verejných služieb môžu obsahovať aj ďalšie podmienky súvisiace s poskytovaním týchto služieb.

Ak podnik poskytuje viac verejných služieb, je povinný vydať všeobecné podmienky pre každú službu samostatne.

Podľa 43 ods. 1 zákona č.610/2003 Z.z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 5 zákona č.610/2003 Z.z., podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník

a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobanlivosti,

b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,

c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,

d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania,

e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Navrhovateľ oprávnenosť svojho nároku na úhradu hovorného preukázal faktúrami, ktoré odporkyňa neuhradila a tak súd návrhu navrhovateľa na úhradu hovorného vo výške 243,16 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 7.12.2010 vyhovel.

Náhrada škody:

Zmeneným návrhom sa navrhovateľ domáhal od odporkyne nie zaplataenia zmluvných pokút, ale náhrady škody vo výške 158, 72 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.12.2010 tvrdiac, že sú splnené všetky predpoklady zodpovednosti odporkyne za vzniknutú škodu. Porušenie právnej povinnosti zo strany odporkyne spočívala v tom, že nedodržala povinnosti uvedené v dodatku k zmluve o pripojení, v zmysle ktorých sa zaviazala, že po dobu viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a že po túto dobu bude využívať objednané služby a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu platnosti zmluvy o pripojení alebo dodatku k tejto zmluve alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti. Súčasne v dodatku k oboj zmluvám sa zaviazala, že sa nedopustí takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet, na základe ktorého by vzniklo navrhovateľovi právo odstúpiť alebo vypovedať zmluvu z dôvodu nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporkyne, ku ktorým sa zaviazala v zmluve alebo v dodatku. Skutočnosť, že odporkyňa porušila základné povinnosti vyplývajúce z oboch zmlúv o pripojení a to platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby navrhovateľ preukázal, nakoľko odporkyňa cenu poskytnutých služieb navrhovateľovi neuhradila ani v dodatočnej lehote uvedenej v pokuse o pokonávku. Škoda, ktorá vznikla navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia, predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a cenou akciovou. Odporkyňa za zvýhodnenú akciovú cenu prijala za zmluvne dojednanej podmienky, že dodrží svoje povinnosti súvisiace s nadobudnutím takto zľavneného telefónu/telekomunikačného zariadenia voči navrhovateľovi. Škoda predstavuje zmenšenie majetku navrhovateľa, pretože mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie sa stal v zmysle dodatku vlastníctvom odporkyne.

Navrhovateľ vo vyjadrení presne popísal porušenie povinností pri oboch zmluvách o pripojení. V zmluve o pripojení č. A3150373 spolu s dodatkom zo dňa 22.8.2007 sa odporkyňa zaviazala využívať služby navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. Presne popísal proces odpájania a pripájania SIM karty od 2.4.2008 do 15.3.2011 s popisom zmeny viazanosti a to doby predĺženia. Pri tejto zmluve odo dňa podpisu dodatku k zmluve od 22.8.2007 do 14.7.2010 - prvej neuhradenej faktúry, ktorá je aj predmetom žaloby, obdobie predstavuje 34 mesiacov, pričom SIM karta odporkyne počas tohto obdobia bola odpojená 500 dní t.j. 16,5 mesiaca, teda je zrejmé, že odporkyňa využívala služby 17,5 mesiaca. Náhrada škody 149,37 eur, ktorú si navrhovateľ uplatňuje za mobilný telefón Nokia 5200 v zmysle podania z 23.10.2012 predstavuje sumu, ktorá by sa navrhovateľovi vrátila za poskytnuté telekomunikačné zariadenie, ak by odporkyňa dodržala viazanosť 24 mesiacov. Keďže využívala služby navrhovateľa 17,5 mesiaca, návratnosť zo strany odporkyne za poskytnuté zariadenie predstavuje len alikvótnu časť 108,85 eur, teda neuhradená škoda za poskytnuté telekomunikačné zariadenie predstavuje 40,52 eur.

Pri druhej zmluve o pripojení č. A3522241 spolu s dodatkom zo dňa 20.12.2007 sa odporkyňa zaviazala využívať služby navrhovateľa po dobu 36 mesiacov t.j. do 20.2.2010. Opakovane došlo niekoľkokrát k odpojeniu SIM karty odporkyne a k jej opätovnému pripojeniu, pričom v zmysle čl. 2 bod 2.6 dodatku k zmluve bola predĺžená do 3.5.2012. Podľa uvedeného dodatku, ak účastník zavini dočasnú deaktiváciu pridelenej SIM karty a dôjde k obmedzeniu alebo k prerušovaniu služieb, doba po ktorú nebude používať tieto služby sa nezapočítava do doby viazanosti. Navrhovateľ opakovane popísal proces pripájania a odpájania karty s tým, že obdobie od podpisu dodatku k zmluve t.j. od 20.12.2007 do 14.7.2010 - prvá neuhradená faktúra, predstavuje 30 mesiacov, pričom SIM karta odporkyne bola počas tohto obdobia odpojená spolu 500 dní t.j. 16,5 mesiaca. Teda je zrejmé, že odporkyňa využívala služby 13,5 mesiaca. Pôvodná náhrada škody 189,21 eur, ktorú si navrhovateľ uplatňoval za mobilný telefón Huawei 3G Gold Express E870 PC card v zmysle podania z 23.10.2012 predstavuje sumu, ktorá by sa navrhovateľovi vrátila za poskytnuté telekomunikačné zariadenie, ak by odporkyňa dodržala viazanosť 36 mesiacov. Keďže využívala služby 13,5 mesiaca, návratnosť za poskytnuté zariadenie predstavuje iba alikvótnu časť 71,01 eur, teda navrhovateľ vyčíslil škodu na sumu 118,20 eur. Celková náhrada škody za oba telefóny, ktorá bola navrhovateľom uplatnená bola vyčíslená na 158,72 eur.

Navrhovateľ k zmene návrhu, teda k zmene svojej procesnej aktivity pristúpil po tom, čo súdy zamietali žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z týchto dôvodov:

1. zmluvné dojednania o zmluvnej pokute boli vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť
2. vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co 91/2011 je daná v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť navrhovateľa zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút
3. je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú.

Tak, ako vymedzil nárok navrhovateľ na náhradu škody vyplýva, že tejto škody sa domáha z dôvodu porušenia povinností odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu minimálne 24 mesiacov resp. 36 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. protiprávny úkon
2. spôsobenie škody
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou
4. zavinenie.

Občiansko-právna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť

aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žalobného návrhu navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 a 36 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (doba platnosti a ukončenie zmluvy) všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Všeobecné podmienky ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa článku 2 VP (zmluva o pripojení, aktivácia služieb) bodu 2.1 spoločnosť Orange Slovensko a.s. poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení zo dňa 22.7.2007 č. A3150373 a zmluvy z 20.12.2007 č. A3522241, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné zmluvné podmienky nepreukázal a teda odporkyňa svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov a 36 mesiacov splnila. Je potrebné uviesť, že obe zmluvy neboli uzavreté na dobu určitú, teda iba na dobu viazanosti, ale na dobu neurčitú s dohodnutou dobou viazanosti 24 a 36 mesiacov a navrhovateľ nepreukázal, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č. 2), k tomu súd uvádza:

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou po zohľadnení využívania služieb odporkyňou podľa počtu mesiacov využívania v rámci zmluvnej viazanosti. Aj keby bol splnený zo strany odporkyne predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. Inú ako dohodnutú cenu, teda predajnú cenu mobilného telefónu Nokia 5200 za 16,27 eur a mobilného telefónu zn. Huawei 3G Gold Express E870 PC card za 32,86 eur súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporkyne za relevantnú. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené aj nespĺnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody a to príčinná súvislosť.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa na náhradu škody vo výške 158,72 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 7.12.2010 zamietol.

Po zmene žalobného návrhu navrhovateľ netrval na zaplatení zmluvnej pokuty a preto sa súd v tomto rozhodnutí nebude zaoberať týmto pôvodne žalovaným nárokom navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že zmluvné dojednania o zmluvnej pokute boli vyhlásené za neprípustné, navrhovateľ vzhľadom na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka a súdne rozhodnutia má povinnosť zdržať sa uplatňovania ďalších nárokov na zaplatenie zmluvných pokút a z dôvodu viazanosti ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej NBS podľa vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. a to výške 9 % ročne od 7.12.2010 t.j. odo dňa, kedy sa odporkyňa dostal do omeškania. Výška úrokov z omeškania je v zmysle § 3 ods. 1 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 7.12.2010 základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola stanovená na 1 %, teda súd priznal navrhovateľovi úroky vo výške 9 %.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania rovnajúcu sa časti zaplateného súdneho poplatku z priznanej sumy 243,16 eur t.j. 14,58 eur. Keďže navrhovateľ zobral návrh späť čo do istiny 837,09 eur s príslušenstvom a súd o čiastočnom späťvzátí rozhodol v zmysle § 96 ods. 1-3 Občianskeho súdneho poriadku, má navrhovateľ právo na vrátenie súdneho poplatku vo výške 43,60 eur v zmysle § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. a zo súdneho poplatku 50,22 eur po odpočítaní sumy 6,63 eur sa vracia súdny poplatok vo výške 43,60 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.